

Publicerad 2008-06-17 22:50 av Jules Blues

En andlig upplevelse när jag åkte helt själv till pappas hus.

Det kändes som om han var där.

En far och dotters sista dans

Det var första gången helt själv.

Jag satt där i soffan och väntade på dig

Jag satte på musik och stod och började sakta gunga fram och tillbaka.

Helt plötsligt kände jag en vind, eller en hand som tog tag i min.

Du stod där framför mig.

Jag kunde inte se dig.

Men där var du.

Du drog mig ut på vardagsrumsgolvet

Du började gunga tillsammans med mig.

En sista dans, far och dotter.

Jag började känna att du grät.

Eller kanske inte hela du.

Det var mer din själ som grät över att inte ha din kropp.

Jag grät då med dig.

Far och dotter som tar sin sista dans.

Gråtandes över att de aldrig kommer att träffa varandra igen.

Du nynnade en melodi i mitt öra.

En melodi jag kände igen.

Men jag aldrig har hört.

Jag nynnade med dig i vår dans.

Gråtandes.

Jag orkade tillslut inte dansa mer.

Så jag la mig ner i din säng.

Samlade ihop saker som luktade som du.

Din kudde som nalle

Och din gamla tröja som snuttefilt

Du satt bredvid mig och sjöng en godnattvisa.

Och helt plötsligt var jag liten igen.

Allt var bra..

Författaren Jules Blues med Poeter.se id #19395 innehar upphovsrätten